

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

Dominica XXIII. Post Trinitat. Evangelivm Matth. IX. Cap.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69317)

DOMINICALIA.

Discipulos misere duos, Herodis ab aula
Adiectis aliquot, Domino qui talia dicunt:
Novimus ingenio quod uerus es ore Magister,
Et syncera Dei quæ nam sit semita monstras,
Nec tibi personæ ullius respectus habetur:
Expeditas igitur, quidnam tibi Christe uidetur?
Reddere num liceat, uel non persolvere censum
Cæsareum? Fraudem subito persensit Iesus,
Atq; ait: Incepto quid me tentatis iniquo
O simulatores animo diuersa loquentes?
Quin potius uestri monstrate nonismata census.
Illi denarium promunt monstrantq; iubenti.
Inde rogat: Quis nam titulus, uel cuius imago?
Cæsaris obijciunt. Tum protinus inquit Iesus:
Reddite Cæsaribus, quæ Cæsaris esse tenetis,
Quæq; Deo debent præstari, reddite & illi.
Talibus auditis abeunt, ipsumq; relinquunt,
Tam responsa suis mirati commoda uerbis.

DOMINICA XXIII. POST TRINITAT.
EVANGELIUM MATTH. IX. CAP.
ARGUMENTUM.

Filia primatis Christo ueniente reuixit:

Profluuium Domini simbria tacta leuat.

Talia cum dicens populo loqueretur Iesus,
Ecce uenit primas Iudæe gentis ad illum,
Nominis conciuēs patrio dixere Gayrum.

L 4 Proc.

EVANGELIA

Procidit ille solo Dominum reuerenter adorans,
 Talibus hinc cœpit: Salue uenerande magister,
 Filia proh uitam mihi iam defuncta reliquit
 Vnica, dilecti fuerat qua cura parentis.
 Sed tu Christe ueni, palmaſq; impone iacenti,
 Continuò uiuet, nec me ſpes irrita fallet.
 Surgit ad hanc uocem Chriſtus, ſequiturq; rogantē,
 Discipuli greſſum Domini comitantur euntis.
 Dumq; uiam faciunt mulier, quaſanguinis atrii
 Profluuium tulerat bis ſenos debilis annos,
 A tergo acceſſit Dominum, ueſtemq; prehendens
 Illius extremas digitis tantum attigit oras.
 Nam firmata fide ſecum ſic dixerat antè,
 Si Domini tantum dabitur contingere ueſtem,
 Salua potenter ero, morboq; exempta priori.
 Præ otinus ad miſeram uultum conuertit Ieſus,
 Confuſamq; metu uerbis ſolatur amicis:

Filia

DOMINICALIA.

Filia confidas, tua te fiducia saluam
Reddidit, extemplò morbus diceſſit ab illa,
Ampliùs & nullum ſenſit mundata fluorem.
Iamq; ubi procedens Dominus Primatis ad ædes
Venerat, ingentem primo ſub limine turbam
Offendit, carmenq; tuba funebre canentes:
Protinus à tectis populi ſecedite, dixit,
Mortua non etenim Primatis filia uerè eſt,
Sed potiùs blando deuicta ſopore quieſcit.
Talia dicentem largo riſere cachinno.
Sed populi poſtquam iam turba eiecta fuiſſet,
Ingreditur Dominus, qua mortua uirgo iacebat
Illius & mira dextram uirtute prehendit.
Nec mora ſurrexit uita redeunte puella
Ad Domini tactum, blando uelut excitat ſomno
Sermonesq; dedit patri, uictumq; popoſcit.
Transijt hic ſubitò uicinas rumor in oras,
Atq; alijs alij miracula tanta recensent.
Vnde Dei creuit per multas gloria laudes,
Subdita cui ſoli uita mortisq; poteſtas.

DOMINICA XXV. POST TRINITAT.

EVANGELIUM MATT. XIII. CAP.

ARGUMENTVM.

Temporis extremi uentura pericula Chriſtus
Precinit, inde ſibi queng; cauere monet.

L S Chriſtus